

[Honoré]

Hr. Kallesøe var ret velvillig over for forslagens intentioner, men betænkelig over for den betingelse, der var knyttet til forslaget, nemlig at kun én af ægtefællerne må være heltidsbeskæftiget. Det skyldes, som hr. Bernhard Baunsgaard ganske rigtigt så, at nogen uddannelse kan der ikke være tale om, hvis begge ægtefæller er heltidsbeskæftigede, for så har de jo ikke tid og kræfter til at hjælpe den unge. Det var også hr. Bollmanns indvending, men over for den gælder det samme. Man skal have tid til at undervise.

Hr. Karl Møller var imod fradragene. Vi har altså ikke noget imod, at det bliver lavet gennem løntilskud, hvis det kan skaffe flertal for forslaget.

Hr. Bernhard Baunsgaard ville hellere end dette åbne plads for uddannelse af flere sygeplejersker. Jeg mener bare ikke, hr. Bernhard Baunsgaard, at man kan se det som alternativer, sygeplejerskeuddannelsen og en huslig uddannelse. Jeg mener, at sygeplejersker vil have gavn af at have en huslig uddannelse, inden de starter deres uddannelse, det var jo også en betingelse tidligere, så jeg ser ikke rigtig den modsætning.

Fru Helga Soltau havde i og for sig den samme holdning som fremskridtspartiet: det kan ikke nytte at lave reformer, før – altså: vi skal have ændret skattesystemet totalt. Jeg mener, at så må den samme karakteristiske gælde, som jeg brugte om fremskridtspartiet, at det jo er en afmagtserklæring. Så kan man ikke opnå selv små fremskridt. Det er alt eller intet.

En anden indvending fra fru Helga Soltau var, at det skulle være udtryk for et forældet familiemønster. Betyder det, at retsforbundet har en speciel familiepøolitik, hvor man mener, at det skulle være forkert eller uhensigtsmæssigt, at ikke begge ægtefæller er heltidsudarbejdende? Mener retsforbundet virkelig, det er forkert, at en af ægtefællerne er deltidsbeskæftiget? Er det en underlødige form for familieliv? Det ville det interessere mig at få at vide.

Hr. Waldorff fandt forslaget pinagtigt. Jeg tror, at den grundlæggende forskel mellem os og venstresocialisterne netop ligger på selve familiepøolitikens område, idet jeg næppe vil kunne karakterisere hr. Waldorffs politik som en egentlig familievenlig politik.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Hr. Bollmann stillede mig et spørgsmål. Jeg tror i og for sig, at det var et unødigt spørgsmål, for hr. Bollmann kender nok på forhånd svaret. Men da jeg jo gerne vil svare på de spørgsmål, der bliver stillet, sådan at jeg kan give de oplysninger, som medlemmerne gerne vil have, så har jeg altså bedt om ordet i dette specielle tilfælde.

Jeg kunne have nøjedes med at henvise til, at hr. Bollmann kan studere vores lovkatalog for indeværende folketingsssamling. I lovkataloget figurerer der ikke nogen fradragsreform, hverken under lovforslag eller under eventuelle lovforslag, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er et led i aftalen, at der ikke kommer et sådant forslag. Det betyder ikke, at de to regeringspartier ikke har et forskelligt syn på det spørgsmål – der er så mange andre ting, vi har et forskelligt syn på – men vi har truffet en aftale. Det ved hr. Bollmann også godt, men nu er det altså blevet understreget.

Erenbjerg (S):

Hr. Bernhard Baunsgaard spurgte, hvordan vi stillede os til private ligningsmæssige fradrag i skatten i stedet for i indtægten. Der vil jeg godt sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at han ved jo udmærket, at den nuværende regering er sammensat af to partier, der ikke altid tidligere har været og vel heller ikke i fremtiden vil være enige i grundsynspunktet vedrørende skatter. Men jeg kan da forsikre hr. Bernhard Baunsgaard om, at det stadig er min opfattelse, at de ligningsmæssige fradrag bør ske i skatten fremfor i indtægten. Det har hr. Bernhard Baunsgaard og jeg også tidligere kunnet være enige om.

Til hr. Waldorff vil jeg gerne sige, at dette forslag ikke indgår i SV-aftalen. Jeg troede, at hr. Waldorff var klar over det. Hvis hr. Waldorff ikke hørte mit første indlæg, så vil jeg gerne henvise ham til at læse Folketingstidendes referat af dagens forhandlinger.

Til hr. Honoré vil jeg gerne sige, at vi har tidligere i folketinget stillet forslag om at motivere unge til at gå ind i forskellige former for erhvervsuddannelse, herunder en huslig uddannelse. Det gjorde vi, da vi foreslog, at der for at få flere unge uden job til at gå ind i en erhvervsuuddannelse skulle ydes